

Dosarul nr. 2ra-1611/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător N. Șova)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Minciuna, V. Mihaila și V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Iulia Sîrcu
Nina Vascan
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Plotean,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Moldasig“ S.A.
împotriva lui Nicolae Plotean cu privire la repararea prejudiciului patrimonial și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
apelul declarat de Nicolae Plotean a fost admis și s-a modificat hotărârea din 26
octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2017, „Moldasig“ S.A. a depus o cerere de chemare în judecată
(f.d. 4-5) împotriva lui Nicolae Plotean cu privire la repararea prejudiciului
patrimonial în sumă de 9 461, 6 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, „Moldasig“ S.A. a relatat că la 06 ianuarie 2015, în
mun. Chișinău, a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului de model
Subaru, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Nicolae Plotean, și a
automobilului de model Mercedes, nr. de înmatriculare YYYYYY, condus de Fiodor
Eșanu.

A susținut că vinovat de comiterea accidentului rutier și cauzarea
prejudiciului patrimonial, în baza deciziei agentului constatatator din 09 ianuarie
2015, a fost recunoscut Nicolae Plotean.

A indicat că în conformitate cu art. 21 Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006
cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de
autovehicule, ca urmare a primirii cererilor din partea persoanelor interesate, a
deschis dosarul de daune nr. D/RCA/15-62.

A arătat că la 13 ianuarie 2015, a întocmit un proces-verbal de constatare și
evaluare a pagubelor, prin care, de comun acord cu persoanele interesate, a stabilit

defectele aduse automobilului de model Mercedes, nr. de înmatriculare YYYYYY.

A notat că potrivit devizului de calcul întocmit de specialistul „Moldasig“ S.A., despăgubirea de asigurare a constituit suma de 9 461, 6 lei, pe care a achitat-o beneficiarului asigurării.

A afirmat că potrivit răspunsului Agenției Naționale Transport Auto, automobilul de model Subaru, nr. de înmatriculare XXXXX, nu a fost supus reviziei tehnice, contrar pct. 24 din Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999.

A explicat că, conform art. 29 lit. f) Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, Asigurătorul are dreptul să înainteze acțiuni de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

A declarat că a solicitat de la Nicolae Plotean repararea benevolă a prejudiciului patrimonial în sumă de 9 461, 6 lei.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central (f.d. 49-53), acțiunea înaintată de „Moldasig“ S.A. a fost admisă integral. S-a încasat în beneficiul „Moldasig“ S.A., din contul lui Nicolae Plotean, suma de 9 461, 6 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul patrimonial cauzat și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 30 octombrie 2017, Nicolae Plotean a declarat apel (f.d. 48) împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 99-105), apelul declarat de Nicolae Plotean a fost admis. S-a modificat hotărârea primei instanțe prin micșorarea cuantumului prejudiciului patrimonial încasat până la suma de 6 085, 48 lei și a taxei de stat până la suma de 150 de lei.

La 11 iunie 2018, Nicolae Plotean a declarat recurs (f.d. 111-113) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, Nicolae Plotean a susținut că, contrar art. 373 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apel, și anume asupra faptului că la dosar nu se regăsește procesul-verbal de constatare a daunelor nr. D/RCA/15-62, dar sunt mai multe procese-verbale emise în zile diferite, în lipsa sa.

A explicat că procesul-verbal de constatare a pagubei din 13 ianuarie 2015 a fost întocmit în absența sa, ceea ce contravine art. 22 alin. (4) Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

A invocat că „Moldasig“ S.A. nu a fost în stare să prezinte originalul dosarului de daune în fața instanței de apel, în condițiile în care nu este clar de unde a apărut devizul de calcul pentru suma de 9 461, 6 lei.

A afirmat că la constatarea pagubei în sumă de 11 609 lei nu a participat și nici nu i s-a propus unitatea de specialitate pentru evaluarea despăgubirii, iar instanța de apel a respins demersurile privind numirea unei expertize auto-

merceologice.

La materialele dosarului nu se află probe ce ar releva data la care Nicolae Plotean a recepționat decizia integrală a instanței de apel.

Astfel, recursul a fost declarat în termen.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Plotean împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile

comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil

recursul declarat de Nicolae Plotean.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Nicolae Plotean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

judecătorii

Nina Vascan

Luiza Gafton